

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדת צניא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל והתק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

א

בצהש"ת

חשב האפר

פרשת שמיני שנת תשפ"א גליון כ"ד

פרשת שמיני

בזה ובהקדם מה שמבואר בס' נועם אלימלך עם קצת תוספת נופך על פסוק זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ ר"ל לבטל החי' הרביעית ע"ש פירוש, ואנכי הוספתי בה דבריו כי זאת ר"ת זכור אל תשכח, החי' אשר תאכלו כי עיקר התגברות בחי' עשו בא ע"י מה שהבאי מטעמים לאביו והי' ציד בפיו ע"כ הצדיק האוכל אכילתו עם הכוונה הראוי פועל עי"ז התגברות נגד בחי' עשו ויבואר עם זה המדרש (פסיקתא דרב כהנא טו, ב) שנאמר ואכלו את הבשר בלילה הזה כי ע"י אכילת הפסח גרמו ענין בלילה ההוא נדדה דהמו, וזהו זאת החי' אשר תאכלו והבו, ובענין שאר מלכיות אין ענין פעולת אכילת הצדיק עיקר לפעול בהם השפלה עי"ז רק ע"י ענוה כאמור אצלינו במ"א, כי ע"י ענוה באים לבחי' אברהם אע"ה ובאים למעלה ממערכת השמי' ואין כח באומות שבא ע"י המזל פועל בישראל והנה ראיתי במדרש שיר השירים (רבה ג, ד) על פסוק מצאיני השומרים הסובברים בעיר זהו נבוכדנצר וחיילותיו הכוני וגו' וזהו ר"ת מכל הבהמה ר"ת הבהמ"ה מ'צאוני ה'שומרים ה'סובברים ב'עיר

עוף ובדרשות חז"ל ע"פ (איוב ה, ז) ובני רשף יגביהו עוף, והתורה נדרשת בד' פנים פרד"ס, וזהו אפשר כוונת הפסוק וכל שרץ העוף ר"ל חכמת חציניות הטפל לחכמת התורה ההולך על ארבע ר"ל שחכמה ההוא הולכת נגד ארבעה פנים פרד"ס כי הוא מרחקת כל ארבעה האלה ומראה פנים לדברי אפקורסית שלהם שקץ הוא לכם, אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף כי מצינו גבי לימוד לשון אכילה דכתיב (ויקרא יא, בא) נמצאו דבריו ואוכלם, אשר לא כרעים ממעל לרגליו ר"ל שיש לו ענוה פסולה כי כרעים הוא מלשון יכרעו כל ברך והיינו ענין ענוה ושפלות ממעל ר"ל ע"י שרוצה למעול מעל בד' הוא עושה הכרעה לרגליו לדברים שפלים וזהו תלמיד אתה לנהוג ענוה כשרה בתורת ד' לנתר בהן על הארץ ע"ד שאמרו בגמרא (ראש השנה יז, א) לשארית נחלתו למי שמשים עצמו כשיריים וזהו לנתר לשון נותר ושירים והבן:

וכל הולך על כפיו בכל החיה ההולכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנוגע בנבלתם ישמא עד הערב והנושא את נבלתם יכבס בגדיו ושמא עד הערב טמאים המה לכם (יא, כז) דאפשר לומר

וכל שרץ העוף ההולך על ארבע שקץ הוא לכם אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההולך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על ארץ (יא, כ) דהנה יש חכמת התורה בעולם ולעומת זה נמצאים חכמות חציניות ילדי נכרים אשר נוטים לצד מינות והזהירו אותנו חז"ל שלא לקרב אל פתח ביתה וע"כ אין ללמוד שום חכמה חציניות כי היא כמו אבן השואבות למשוך את האדם כעכס אל מוסר אויל, אבן מצינו זה ואנחנו רואים בחוש שמצוי בלומדי חכמה חציניות ענין ענוה ושפלות והוא לכאורה מדה טובה, אמנם באמת ענוה הוא ענוה פסולה ותחתי' תעמוד חבהרת רק שממצי' החכמה ההוא הוכרחו להשתמש במדה זו כדי שעי"כ יוכלו להמשיך בני אדם אל החכמה ההוא כי ע"י ענוה שלהם מתחברים אליהם בני אדם ויוכלו להטות נתביתם מני דרך האמת והאמונה, כי אלו הי' בעלי גאווה היו מרוחקים מבני אדם ולא נתקיים להם כוונתם, אמנם האיש ההולך בדרכי ד' יוכל ללמוד מהם ענין ענוה לבדה לא דבר זולת זה ויקח את הענוה לדרכי ד', ובאמור תוכו אבל וקליפתו זרק, והנה התורה נקראת

שבטי י"ה גי' ז"ה תלוי' בבחי' לכם כנזכר וזהו החודש הזה לכם אם תרצו שיתחדשו י"ב שבטי יה גי' ז"ה לכם ראש חדשים עיקר תיראו שיתחדש בחי' לכם שהוא רומז לג' בחי' והם ד' דברים שהיו במצרים שעל ידיהם זכו לגאולה ור"ת לכ"ם כנ"ל ל'שון כ'תב מ'חשבה והבן:

ועם הדברים האלה אמרנו לפרש פסוק (ויקרא יד, ו) את הצפר החי' יקח אותה ואת עץ הארץ ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החי' בדם הצפר השחוטה על המים החיים, כי לעתיד יבא הקב"ה במשפט עם הצפור החיה חי' רביעית שנקראת חי' ונקראת צפור כמבואר במדרש (2) ע"פ תור וגוזל ויקח אותה להביאה בתוקף משפטו גם הגזילות שעשו לאומה הישראלית, וזהו ואת שני התולעת ר"ל מה שנשנו בשיניהם בחי' תולע[ת] יעקב וגם יזכור הקב"ה שפלות ישראל ביניהם, וזהו ואת האזב וטבל הכל בדם הצפור השחוטה במה שהיו ישראל נהרגים ונטבחים תמיד על ק"ה ית"ש והכל בא להם על המים החיים ר"ל עי"ז מה שאומה הישראלית אינם רוצים להניח דרכי התורה ולהתערב עם עומות העולם וע"כ תמיד נהרגים ונטבחים על קדושת שמו ית"ש, והשם ברוב רחמיו על הכל יביא במשפט על כל נעלם והבן:

נתגלה המחשבה ע"י כתב ואח"כ ע"י לשון ודבור, והנה פגם עריות נכלל במוח ומחשבה ודלטורין נכלל בלשון וגם השם נכלל בחי' לשון, כי השם הוא החיות של האדם ואם נשתנה שמו יעקור מאתו החיות שהי' לו ממקום שורשו כי מצינו כן לטוב ג"כ שינו השם קורע גזר דינו של אדם והבן, וע"כ ד' ענינים אלו שהיו במצרים בגלות זה הוא מטמא אותם וזה טמאים הם לכם, והבן:

כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב (בד) כי אמרו במדרש (2) למדין שאין מושלים המלכיות עד ערב רק חי' הרביעית וע"כ ויהי ידיו אמונה עד בא השמש עיין במדרש ילקוט שם, וזהו הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב. עוד ירמוז כי ר"ת לכ"ם כ'בוד מ'לכותו ל'עולם כי הקב"ה רוצה שיתגלה כבודו בעולם והמה מבטלים כבוד שמו והבן:

והנושא את נבלתם יכבס בגדיו (יא, בח) ע"ד האמור (זוהר ח"ג פט, א-) מי זהו בא מאדום חמוץ בגדים וגו' וכל מלבושי אגאלתי והבן. או אפשר ירמוז והנושא את נבלתם יכבס בגדיו כי ידוע שרצונם לבטל הלבוש, כי הקב"ה הוא מלך בעשרה לבושים כי כל העולמות המה בחינות לבושים וזהו ענין ביטול לבוש ע"כ מי שהוא רוצה לנשאות עצמו בעולם הוא מקרב עצמו להם במלבושיהם ובחקותיהם ע"כ יכבס בגדיו, וזהו והנושא את נבלתם יכבס בגדיו והבן, וזהו החדש הזה לכם ראש חדשים כי התחדשות של ישראל שהם י"ב

ה'וכני ר"ל לבטל כח גליות אחרי אשר על הארץ תוכל לפעול ע"י הכנאה ושפלות והבן כי כתבתי בקיצור. והנה הזמן הראוי לפעול זה הוא בניסן כי אז הזמן גרם להכניע המזלות ע"י הכנעת ראש המזלות שהוא טלה, והנה איתא במדרש (משלי ל, בח) שממית בידיו תתפש כי עשו יש לו אחיזה ע"י הידים שהביא ציד לאביו, ובזה אפשר לומר וכל הולך על כפיו ר"ל תוכל לעשות כליון בזה שהולך על בחי' ידיו כנ"ל ומפרש בכל החיה ההולכת על ארבע כי החיה הרביעית הוא כנגד כולם, וזהו ההולכת על ארבע. או יאמר כי הוא הולכת לבטל מישראל ד' דברים שהי' להם בגאולת מצרים שבשכרם נגאלו על שלא שינו שמם ולשונם ולא הי' בהם דלטורין ולא עריות והיא הולכת על ד' אלה לבטלם, טמאים המה לכם לבטל כח טל"ה שר"ת ט'מאים ה'מה ל'כם כי טמאים ר"ת (במדבר כד, ה) מ'ה ט'ובו א'הליך י'עקב מ'שכנותיך ר"ל מה שעשו בבהמ"ק ע"ד המבואר בגמ' (מגילה ג, א) יוחן רשע כל למד צדק, שהיא טענות יצחק וכי לא יוכל ללמוד עליו צדק שכיבד הוריו, ומפרש אח"כ בארץ נכוחות יעול ר"ל אף שהי' לו כח בידיו ע"י כיבוד אב אח"כ קלקל בידו בבית המקדש שהחריב. וגם יש לפרש טמאים הם לכם ר"ל שהם מטמאים בחי' לכ"ם ר"ת גי' בחי' ל'שון כ'תב מ'חשבה כי הענין כאשר מתחיל לצאת מהכח אל הפועל מתחיל חפץ דק כרצון האדם ואח"כ נעשה מחשבה ואח"כ

